

Ezechiël 9 vers 3: En de heerlijkheid des Gods van Israël hief zich op van den cherub, waarop hij was, tot den dorpel van het huis;

Ezechiël bevindt zich in Babel als hij deze profetieën uitspreekt. En de oudsten van Israël zijn bij hem en hopen op een gunstig antwoord aangaande afwending van het oordeel. Maar ach, als er geen buigen is onder God, geen erkenning van de schuld, geen beleving van de zonde, wat wordt de eerlijke boodschap van Gods knechten dan toch weerstaan. Zo was het toen en zo is het nog. Nee, inplaats van de boodschap: vrede, vrede en geen gevaar, moet Ezechiël van Godswege de gruwelen van het bondsvolk Israël bekend maken. God gaat de wond open leggen. Is dat in ons persoonlijk leven ook wel eens gebeurd? En dan krijgt Ezechiël het meest **ingrijpende** gezicht wat een geroepen knecht des HEEREN ooit te zien krijgt. Hij ziet dat de heerlijkheid des HEEREN wijkt, eerst vanaf de cherub naar de dorpel, en later uit het huis Gods.

Dat is het allerergste wat er kan gebeuren, lezer. Dat God wijkt. Weggaat. Vertrekt. Bent u daar nooit bang voor? Dat de Heere wijkt, uit onze gezinnen, uit onze kerken en uit ons land? Want hoeveel redenen geven we daar niet persoonlijk voor? Maar ook kerkelijk. En Nationaal! Geweld, criminaliteit, sportverdwazing, euthanasie, abortus, huwelijkswetgeving, zondagsontheiliging enz. Hoe aangrijpend is ook niet (**niet weglaten**) de geest eens diepen slaaps die ons allen schijnt te bezetten. We willen niet zien en opmerken en zeker ons niet bekeren. En wat een macht krijgen steeds meer de moderne media en hun verderfelijke invloeden op onze jongeren. En ouderen!? Lezer, leerden we ooit vrezen voor dat schrikkelijke oordeel? Of zijn we willens en wetens blind?

Kan men dat weten, of de Heere wijkt? Jazeker, want zo lezen we, dat de heerlijkheid des Gods van Israël zich verhief van den cherub waarop hij was. Die cherubs stonden op het verzoendeksel. Dáár werd op de Grote Verzoendag *bloed* gesprengd. Daar rustte die heerlijkheid op. Op **bloed**, de enige grond waarop een heilig en rechtvaardige God, Die toort over de zonden, tot een verloren en goddeloze zondaar kan naderen. Tot u, tot mij. In de weg van het **bloed**. Op grond van **recht**. Hebben we ooit al het ongenoegzame buiten dat **bloed** ingeleefd? Want dat **bloed**, dat begrijpt u wel, wees heen naar *hét bloed, van Christus*. Welnu, als de heerlijkheid Gods wijkt, dan kom je bijna geen mensen meer tegen met een levend Godsgemis. Dan wijken de indrukken van de deugden Gods, Zijn heerlijkheid, heiligheid, rechtvaardigheid en ook goedertierenheid. Ongelukkigen die God kwijt zijn.. Zondaren die niet weten hoe ze nog ooit bekeerd kunnen worden. Niet dat zij alles ontkennen, dat niet. Maar met hun keus en tranen en bemoedigingen kunnen ze niet sterven en voor God verschijnen. Enerzijds wordt de noodzakelijkheid van dat **bloed** meer en meer ingeleefd en anderzijds juist de toepassing van dat **bloed** gemist. O, als de heerlijkheid Gods wijkt, dan is er dat arme stervende zondaarsleven ook niet meer. Dan zijn er nog wel Christenen, die veel bezitten. Maar ze houden ook de wereld aan de hand. En alles kan er mee door. Maar het **bloed** wordt gemist. Er wordt volop gejuicht, geroemd, gezongen. Net als toen in Israël. Zeker, dan is er nog genoeg vorm, maar het *wezen* ontbreekt. Lezer, hoe staat het er met ons voor? Hij **De Heere** ontdekke ons aan ons verloren bestaan, Hij make ons door de bediening van Zijn Geest toch *waar voor Hem*. Hij doe ons hongeren en dorsten naar Christus, Die toch alleen de weg, de Waarheid en het **Leven** is. Hij openbare en schenke de **gerechtigheid**, die alleen redt van de dood. Hij doe ook ervaren dat grote Godswonder persoonlijk voor onze zielen: *Het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond(en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid.*”

Ds.W.J.Karels, Hardinxveld-Giessendam.

Lezer,dat we niet zouden rusten hier bevindelijk kennis aan te hebben!

Ds.W.J Karels. Hardinxveld-Giessendam.

De laatset zin uit de meditatie voor DC heb ik veranderd in:

Lezer dat we toch niet zouden rusten voordat we bevindelijk kennis aan bovengenoemde zaken hebben.

Zoals je ziet heb ik met name wat gestoeid met de hoofdletters..

Inhoudelijk : prima. Daar zou ik niets aandurven veranderen.

Met een hartelijke groet.